

ordnes paa den Maade, som dette Lovforslag nu giver Anvisning paa, og derfor skal jeg tillade mig at anbefale ærede Medlemmer at stemme for det.

Maegaard: Det ærede 3die Medlem for 2den Kreds (Godskesen) anbefalede dette høje Tings Medlemmer at stemme imod det foreliggende Lovforslag og begrundede sin Opfattelse nærmere for det høje Ting. Det ærede Medlems Opfattelse er Udvalgets Medlemmer blevet gjort tilstrækkelig opmærksom paa gennem Udvalgets Arbejde, og jeg kan i øvrigt anerkende den Opfattelse, som det ærede Medlem har givet til Kende, idet den har sit Udspring i dette, at der skal være Lighed for Loven, og det er en Opfattelse, som Udvalgets Medlemmer i og for sig udmærket godt kunde tiltræde. Men naar dette ikke har kunnet, om jeg saa maa sige, skaffes helt til Veje i dette Forhold, ved jo det ærede Medlem saavel som de øvrige Medlemmer af Udvalget, at det har sin Grund i andre bestemte Forhold, nemlig at vi ikke har kunnet faa gennemført en Lov, hvorved der aabnedes Foreninger af lignende Art for andre Erhverv den samme Ret, som her aabnes for Landbo- og Husmandsforeningerne. Jeg skal ikke komme nærmere ind paa, hvad Aarsagen hertil har været, men den kendes jo af det ærede Medlem og af Udvalgets øvrige Medlemmer. Der er adskillige indenfor Udvalget, som har haft den samme Opfattelse, som det ærede Medlem gjorde sig til Talsmand for, og vi havde gerne set, at Lovforslaget havde faaet den Udgang, at der gaves alle den samme Ret, men dette var afskaaret. Naar imidlertid dette var afskaaret, var det dog ikke helt udelukket, at Udvalgets Medlemmer kunde arbejde paa at faa en bedre Form paa det foreliggende Lovforslag, og det har jeg saa i anden Omgang gjort mig Anstrengelser for. Det gjorde jeg i Gaar ved Sagens anden Behandling, idet jeg ikke kan anerkende den ærede Ordførers (Jensen-Grimsbjerg) Betragtning, at den foreliggende Form for Lovforslaget er den bedste. Jeg har gjort, hvad jeg kunde, for at faa en bedre Form ud af det, men naar det ikke er lykkedes mig, og jeg har det Indtryk, at Loven alligevel vil komme til at virke heldigt i store Dele af Landet, men mindre heldigt i mindre Dele — f. Eks. den Landsdel, jeg tilhører —, vil jeg dog, af Hensyn til, at Lovforslaget vil være til Gavn for andre Dele af Landet, renoncere paa den Fordel, det vilde være for vor Forening, at der slet ikke blev nogen Lov,

og bøje mig for den ærede Ordførers Opfattelse, som er bygget paa en Forhandling med Repræsentanter fra de større Dele af Landet, men ganske vist ikke fra den bornholmske Forening, og i Modsætning til det ærede 3die Medlem for 2den Kreds anbefale at stemme for Lovforslaget nu ved tredie Behandling for dog at komme til et Resultat.

Godskesen: Til den ærede Ordfører (Jensen-Grimsbjerg) vil jeg tillade mig at sige, at de forskellige offentlige Udtalelser, som er fremkomne under Sagen, siger i og for sig ikke noget nyt. De gaar kun ud paa bestemt at gennemføre det Synspunkt for Adskillelsen mellem private og offentlige Auktioner, som har været gældende fra Arilds Tid, og som jeg før tillod mig i faa Ord at præcisere, og jeg vil videre sige, at efter alt hvad der er kommet frem under Udvalgsbehandlingen, tvivler jeg slet ikke om, at der er adskillige af de bestaaende Foreninger, maaske mange, som har drevet deres Virksomhed saaledes, at den ogsaa efter den bestaaende Lovgivning er fuldstændig tilladelig, at den altsaa holder sig indenfor det, som efter den bestaaende Lovgivning er Rammen for private Auktioner. Men jeg forstaaer rigtignok ikke, hvorfor saadanne Foreninger, som mener og med Grund mener at være indenfor Grænserne for det lovlige efter den allerede nu bestaaende Ordning, saa meget ønsker at faa vedtaget dette Lovforslag, som dog kun kunde genere dem og eventuelt bringe dem ind under Afgiftsforpligtelser, som de tidligere var fri for. Det bliver nu imidlertid en Sag mellem den ærede Ordfører og de paagældende Foreninger. Det, jeg har sigtet til, er naturligvis overhovedet ikke de Foreninger, som har holdt Loven, men de Foreninger, og dem er der utvivlsomt som udviklet af den højtærede Justitsminister mange af, som ikke har holdt Loven, men som har sat sig ud over Loven, og som det netop er, man vil hjælpe gennem dette Lovforslag. Den ærede Ordfører var endelig højt utilfreds med, at jeg havde brugt Udtrykket Privilegium. Jeg tror, jeg har fuldstændig Ret dertil. Ingen kan jo dog bestride, at det, der her er Tale om, er at fritage Landboforeninger, Husmandsforeninger, eventuelt rene Salgsforeninger for at betale Afgifter til det offentlige, som alle andre Foreninger og alle andre Borgere maa betale under ganske tilsvarende Omstændigheder. Det er utvivlsomt efter alt gældende Lovsprog at betragte som et Privilegium, og jeg ser ikke